

# Nevermore

Jaromír Nohavica

- G** **C** **G** **C G C G**
1. Seděl jsem za stolem a básně čet', rádio hrálo,  
**C** **G**  
vtom slyším ťukání na parapet,  
**Emi** **D G C G**  
tak tiché, že se mi možná jen zdálo,  
**Cdim** **Cmaj7**  
zastřený mužský hlas z chodníku tiše se ptal:  
**Hmi** **C** **G**  
"Nerad vás ruším, pane básníku, ale mohli bychom na chvíli d  
ál?"
2. V předsíni podal mi deštník a plášť a láhev vína,  
jako bych někde už viděl tu tvář,  
byla to tvář, na kterou se nezapomíná,  
v průvanu zhasla mi svíčka, zvenku studený vítr vál,  
na chodbě na dlaždičkách za ním černý havran stál.
3. Usedl do křesla a černý pták sedl mu v klíně,  
bodlo mě u srdce, když spatřil můj zrak,  
že z podešví mu trčí koňské žíně.  
"Tak nás tu máte, jak jste si přál," na lampu padl stín,  
přes psací stůl když mi vizitku dal: firma Ďábel a syn.
4. V tolika nocích a v tolika dnech jsem ho vzýval,  
volal ho na pomoc, když docházel dech,  
a teď jsem se mu z očí v oči díval,  
cítil jsem konopnou smyčku, jak mi svírá krk,  
když ze záňadří vytáhl ceduličku a dlouhý husí brk.
5. "Za kapku krve tě zahrnu vším, co budeš žádat,  
vidět to, co jiní nevidí, tě naučím,  
a slova k slovům v písni skládat."  
"Co za to žádáš," ptal jsem se, ptal, "jsem jen nuzný tvor,"  
**G Ami C G Ami C G**  
a havran v rohu zakrákal: Nevermore!
6. Na dlani zaschlou kapku krve mám a tma je v sále,  
když přijdou lijáky, tak bolí ten šrám,  
a ono, podívej se z okna, prší stále,  
nešťastně šťastný v půlce života, kymácející se vor,
- C** **Ami C G** **Ami C G**  
a havran na rameni skřehotá: Nevermore, nevermore, nevermore  
!